

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Til Læseren

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 297. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1816_297_11-txt-shoot-idm101/facsimile.pdf (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

297

Borene os her,
Trots Bojler og Bantler
I Aar og i tanker
Trots Grunde og Skær;
Det Navn du kan hunge
Med andelig Tunge
Nu glædelig hist,
Som Gud os vil unde
At sjunge saalunde
Genstem mig fervist!

Til Bæseren.

Gorske Heste af Danneværke er recensert i Littera-
tue-Tidenden No. 30, og det, som Mørkær viser
ikke skal forbalges, af vor islandse Sprogmaster
Hr. Rask. Gorste gang i mit Liv nyder jeg da nu
den Lykke at have en Recensent, som har nogen
Forstand paa hvad han vil bedomme, og derfor ikke
vil tage sig Tinget saa let at erklaere Ali hvad jeg
siger for godt, paa den gylbige Grund, at jeg er gal.
Synes det mig da end, som det virkelig gør, at

Hans gode Godsetsdag beholder og forpligter mig til
at tale saa ved Hans Grav.

298

Han endnu har fundet haade Sagen og mig for fet,
maas jeg dog let undskyde det som en naturlig Folge
af den Tone man er blevet saa vant til at høre,
hvor der tales om og til mig, at det sagtens måne
koste Umage, ikke stundum uviskælig at falde i
den, og jeg, som allerede er saare glad, naar man
blot vil tale lidt rolig og fornustig med mig, vil i
hjemme Hensende kun i Forbigaaende hebe min Ret,
ved Lejlighed at overvrie, om den Tone han imellem
falder i, er passende.

Men, til Sagen! At Versene kun ere fortolig
anmeldte, lover jeg min Ret, thi det er dog
den høje Tid, at man indseer, Enhver vel har fund
Ret til at sige om et Vers behager, og hvad der
stører ham, men at Ingen, han vore for Nesten den
kløgeste og kærligste Mand, kan bedomme et Digt,
med mindre han selv er Digter. Dersor vilde jeg
ogsaa ønske Ret, havde ladet være at spise med
mine Kjærligheder og opholde sig over de specielle
Hensyn i Strofankerne, thi jeg kan forsikre, at disse
Hensyn ere, for hvem der fatter dem, temmelig uni-
verselle, og Kjærlighederne ere neppe Strofenes
ikke heller fulde det i al Hald stode de islandiske
Stjældes Rynding at finde en Kvindes hengivenhet som
en Blomst.

